

rajta és rendez megszokott sapkája volt fejen. Ettől sohasem vált meg, s bárki jött hozzá, még jó ismerőstől is bocsánatot kért, hogy a sapkát nem veszi le fejéről. Nagyon félt a rheumától. Volt is oka rá.

Fia László oda vezette az ablak mellett levő kis fekete bőr divánra. Leült. A divány előtt egy kis kerek asztal van, ezen voltak összehalmozva a reggeli lapok. Olvastak neki, de nem igen figyelt rá. Szótlanul meregett maga elé.

Tizenegy órákor erős asztmatikus rohama támadt. Kezei nagyon hidegek voltak és ezért melegített ruhákat vittek neki. Mikor fia a ruhákat kezére rakta, szomorúan felsohajtott:

— Nem kell nekem már semmi!

Mintegy háromnegyed tizenkét órákor László észrevette, hogy atyja nagyon gyengül s figyelmeztette, hogy jó lenne már visszamenni az ágyba. A költő nem felelt, s midőn neje ismételve kérte a bejelentelre, szavakat mondá:

— Hány óra van most?

— Mindjárt 12 óra lesz, — felelt neje.

— Hányadika van ma? — kérde ismét a költő.

— Nem tudom hirtelenében, de azonnal megnézem a naptárban.

— Nem törődöm vele, hogy hanyadika van, — szolt közbe Arany.

— De hát akkor miért kérde?

— Miért? Majd délután négy vagy öt órákor megmondom.

Újult kérelemre végre a költő felkelt s bevezették a szobába. Az ágyra ruhától együtt dőlt le. Az orvosok közül dr. Farkas volt jelen s a behívott szobaleány meleg vizbe mértott ruhával akarta a beteg kezét dörzsölni.

— Nem kell nekem már semmi, — szolt halkan a költő.

S meghalt. Csöndesen, szeliden, egy jászó vagy sohaj nélkül. Épen 12 óra volt.

A halottas ágy körül neje, László fia, menyé és unokája Pirokska, az ő kedvence voltak a családból. Ott volt még dr. Kéty és dr. Farkas.

Arany hagyatéka.

Említettük tegnap, hogy Arany János számos irodalmi dolgozatot hagyott hátra. Idevonatkozólag az Egyetértés következőket írja:

„Vannak levelei, melyeket élete tartamára elfiltott ugyan a nyilvánosságtól, de a melyekben saját költészetének bíráival is foglalkozik, s beszél önmagáról — in camera charitatis. Erdélyi János hagyatékában is van több ily nagyérdékű levele. Ezek közül az egyik abból az időből, midőn Toldija megjelent, a másik midőn összegyűjtött költeményei látak napvilágot 1856-ban. Reméljük e nagybecsű ereklyék nem maradnak sokáig elrejtve a nyilvánosság elől, hanem közé fognak tetetni, hogy helyüket elfoglalják Arany János költői egyéniségeinek kiegészítő részei között.

Fia Arany László és barátja Szász Károly, midőn dolgozó-szobáját átvizsgál-

izultságban volt. Láttam futólag azon borzasztó lázadást, mely Wilkes miatt keletkezett, ki gúnyzóból egyszerű Lord Mayor és Scherif lön; én is elkezdtem írni, és angol nyelven, a Rabszolgák lánczaikat adtam ki. Egy évvel később, egy hátrahagyott munka jelent meg Helvetius tól, és én is válaszoltam „Az ember” című könyvemmel, melyet Amsterdamban adtam ki.

E könyvben nem egy új pszichológiai rendszert állított fel ön? — kérdezé Danton. — Igen, de én megtámadom őt, megsemmisítem az ideológiát, kit Descartesnek neveznek mint később Newton megtámadtam és megsemmisítettem. De mindez alig hozott be anyit, hogy megelbessék; időnként egy gazdag angoltól, vagy egy hercegtől kik a bölcsészetre nézve velem egy nézetben voltak — egy arany szelenczét kaptam, melyet eladtam; de ha a szelenczét felemésztem, akkor újra koldulnom kellett. Elhatároztam magamban, hogy Franciaországba visszatérek. Czimem, mint spiritualista orvos, utat nyitott nekem az udvarhoz; egy könyv a buja gyógyászatról, melyet közre bocsátottam, ajánló levélül szolgált Artois grófhoz és mint pap-ista-istájának orvosa léptem be házába.

Ma negyvenkét éves vagyok, összeguzorodva a munka, a fájdalom, a szenvedések és a sok virasztások miatt, de fiatal vagyok még a bosszura, és a reményre. Bár loorvos... Orvos betegek-nélkül, ... még is jönni kell egy napnak

ták, becses hagyatékra akadtak iratai közzött. Több önálló költeményt a lyrai és elbeszélő fajtából, műfordítási töredékeket, aethetikai tanulmányokat, — és egy egész époszt, melyről senkinek nem volt sejtelmé sem. A hun mondakörnek, melyből bámulatos alkotása, „Buda halála” van véve, a második része a „Csaba királyfi” czimmal.

Az a csillag tetét, mely Arany Jánossal irodalmunk egéről lettint, még most, lettinté után sem szűnik meg továbbárasztani világát. Még újra meg újra sugarak törnek elő belőle, most már mintha igazán az égből. A költő, a ki már életében anynyi dicsőséggel tette gazdagabbá nemzetét, most elhunytában is sejtetlen örökséget hagy rá.

A nemzet hálával fogja venni örökét s áldást mond érte a nagy örökhagyóra, ki most oly jól elbujdokol köszönetünk elől.

Mi azonban, fényes lelkének tisztelői, azon legyünk, hogy semmi abból, a mi e nagy lélekből kikertült, feledésbe ne essék, a megsemmisítésnek ne adassék. Kutassuk, gyűjtsük, tegyük a többihez, bármi jelentéktelenné lássák is önmagában első pillanatra. A mi Arany János szellemétől támadt, érdekel nélkül való az e nemzet szemében nem lehet, s a mily lelkiismeretes gonddal gyűjtöttük a legigénytelenebb emléket is, mely Petőfi után fennmaradt, — azonképen fogjunk hozzá gyűjtéséhez azoknak is, a mik Aranyra emlékeztetnek. A csillagnak egyetlen sugára el ne vesszen.

Arabi pasa ellen, mint a Times

kairói levelezője jelenti, s részben lapunkban is jelezve volt, a következő vádak fognak emeltetni:

1. Hogy a nemzetközi jog megsértésével felvonatta a fehér lobogót Alexandriában és e lobogó védelme alatt visszavonta hadseregét és a várost a gyújtogatónak és rablóknak engedte át;

2. hogy az egyiptomiakat arra buzdította, hogy az alkirály ellen fegyvert fogjanak;

3. hogy folytatta a háborút, habár tudta, hogy a béke helyreállt;

4. hogy Egyiptomban a polgári háborút, a fosztogatást, a pusztítást és gyilkosságokat idézte elő.

A belgrádi merénylet. A „Pol.

Corr.” jelenti Belgrádból: A merénylet az első lövés után, mely nem talált, újra akart a királyra löni; a király hadsége azonban kiszakította kezéből a fegyvert. — Még a délután folyamán minisztertanács tartatott a király elnökele alatt.

A községi képviselő küldöttségének üdvkiváló beszédére válaszul, a király kiemelte, hogy teljes bizalommal viseltetik a szerb nemzet loyaltása iránt. Este a város ki volt világítva.

Ausztria Magyarország uralkodójától és más fejedelmektől üdvkiváló táviratok

midőn Franciaország eléggé beteg lesz, hogy bozzám forduljon, és akkor ne aggodjék ön, eret fogok vagni rajta, míg mig mindazt ki nem öntötte a mi csak a királyok, hercegek és arisztokraták véreből ereiben még folydogál.

„Ez az, a mi én vagyok, — kedves, szép emberem! az az erkölcsi és physikai tekintetben ektelen, idomtalan; minden érzelmesség ellen felpancélolva; mint szép ember utaztam el, mint ocsmány tértem vissza; jó voltam mikor elutaztam, rossz vagyok mióta vissza jöttem; mint bölcsész és monarchista távoztam el, mint spetiálista és köztársasági tértem vissza hazamba.

„Ez hogy hozza ön öszhangzásba a spirituálismust az ön Istentagadásával?” — En nem tagadom az Istent mint hogy enyészet; tagadom az Istent, mint égi egyént, hogy az emberi hangyákkal, és a földi pondrokkal foglalkoznék.

„Ez már valami?” — mondá Danton. — „Ez mi lett Obinska kisasszonyból?” — „Soha nem hallottam többé róla beszélni.” ... Danton polgár, különösképpen találok most, hogy én azon igényemet, hogy emlékező tehetséggel bírok, fitogtatom? Különösképpen látod, hogy azt mondom, hogy az iré képzelő tehetsége gyakran csak emlékező tehetség? különösképpen találok végre, hogy az a képzelő és emlékező tehetséget, egy termékenyítő elvbe egyesítvén, egy regényt írok Lengyelország fölött, és az ifjú Potocky becsületére mondatokat tételket állítok fel?

érkeztek. A merénylet az első kihallgatás alkalmával személyes okokkal indokolta gyilkossági kísérletét.

Merénylet Milán szerb király ellen.

Milán király Bukarestből tegnapelőtt Belgrádba visszatért s ez alkalmából délelőtt tizenegy órákor ünnepélyesen fogadták. A kikötőből a királlyal együtt a székesegyházba menit. Itt a mint belépett, Markovics Heléna, Markovics Jéfrem özvegye revolverből reálott, de nem talált. Másodszor is lövésre emelte a revolvert, de Frakaszovics hadsegéd megakadályozta a lövésben. Leirhatatlan izgalom támadt. A király megrendülve rázkódott meg, a királyné halásápadra válna sikoltott föl. A rendőrség közbevetette magát s a merénylet elfogta.

A merénylet indokai felől az éjjel következő részletek jutottak nyilvánosságra.

A merénylet nő, Markovics, szül. Dimics Heléna, özvegye azon Markovits Jéfrem nevű őrnagynak, a ki öszzeesküvésben való részvétele miatt Arangelorácban fűbelövetett. Atyja a nőnek úvidéki magyarországi születést s dr. Dimicsnek hívják. Markovics ezredes mint gazdag özvegyt vette nőül.

A merénylet az asszonyt egy közeli házba vonták s csak úgy vihették a rendőrségre, hogy a ház hátsó falát kitörték.

Milán ellen.

Nincsen kor feljegyezve a történelem lapján, melyben anyai orgyilkossági eset fordult volna elő fejedelmek ellen, mint a jelen korban.

Jön a hír, ez vagy az a fejedelem ellen merénylet követetett el, többé nem lep már meg bennünket. S nyomon kerüjük, mi lett az eredmény? Olyan megszokottá, mindennapivá kezd válni napjainkban egy-egy ilyen tény, mintha annak úgy kellene történni, mintha az egészen természetes volna.

Mit jelent ez? Midőn a szüretelő mustját elteszi, tudja hogy forrásba jön az, és tudja, hogy ha elgyekeznék fojtani a fejlődő gázt, önmagának tenne kárt, s azért előre intézkedik, hogy a bekövetkező változásoknak természetes utat készítsen. Nem hogy meglepné a bekövetkezett forrasi folyamot, de várja azt, hogy mielőbb tiszta borhoz juthasson.

A népek élete sok tekintetben hasonlít a borhoz. Itt a gomba csirák a népek életében az eszmék képezik a terjesztő anyagot.

Hiábavaló munkát végez, ki a forrást megakarná gátolni, veszedelmezt az, ki vissza akarná fojtani a megindult fejlődést.

A continens uralkodói nem érzik ezt meg, s talán helyzetük is olyan, hogy nem érezhetik. Azért származnak a merénylesei

„Hitemre, nem” — válaszolá Danton — „Semmi se fog engemet önt illetőleg bámulatra gerjeszteni, ha politikát, phisikát, spiritualismust tűzőn is vagy regényt csináljon is ön; de mindig csudálkozni fogok valahányszor látandom, hogy nekem oly rossz reggelit adott, valahányszor önt szakácsnéjával oly bizalmas állapotban látom, és ha Albertine-nek hívják is azt, mint az önt, — hiszen — öntől hallottam a nevet, de főképen csudálkozni fogok valahányszor önt piszkos kézzel látandom!!

„Ez miért teszi ön ezt — kérdezé Marat.

„Mert azon embernek kinek szerencséje volt oly szerelmes módon, a hozzá hasonlíthatatlan Obinska Czecciliát elalattatni, magát élete fogytáig tisztelni becsülni kellene, mint a lelkész megtisztelt az oltárt, a melyen áldozata tenjénjét elégette.”

„Mindent gyermekies!” viszonzá Marat fejét utálattal rázván.

„Lehet, de tiszta az Olaszok, és a tisztaság mondják az Olaszok, — fél arany! s mint hogy ez önnek erényt nem ismerek legalább igyekeznie kellene önnek arra szert tennie.”

„Danton ur,” válaszolá az alakatlan törpe, mialatt a kenyérmorzskákat és a tejszepeket lerázta melyek az ő régi hálókötőjét bepettyezték; — ha az ember a népet akarja vezetni, őrizkednie kell, hogy nagyon fehér keze ne legyen.”

„Ej” — kiáltá Danton, vállat vonítván; — mit érnek a fehér kezek, ha szí-

eszmék, azért találkoznak lépten nyomon merényletökkel.

Ha egyszer a szenvedélyek lánggyultak, ha egyszer egy eszme a romságot hevít fel embereket, többé lehet annak irányát tisztán megörizni, uralkodó eszme ma Európában a nép morán könnyíteni, az uralkodó eszme a népek mindent megadni, mit mint ember megkövetelhet.

Emberies, szép czél, kár orgyilkosontott vér által meggyaláznai. Nem itélhető el az ki e czélra szenteltét, minden módot megkísért s talán magasztaltságában még ember ölére vállalkozik, hogy egy sokak nyomorlálát okozó szűnyetegtől megszabadítsa emberiséget. De vajjon a mai királyi e szent czél által vezérelt Nem! az eszme meg van hamisítva merényletek elkövetőinek legnagyobb szét öző, magán czélok vezetik, vagy hiu nemzetiségi vágyódások.

Milán fejedelem is majdnem nek a szenvedélyek lett áldozatává. Nem ezekért vesztette életét.

Az események gyorsan torlódnak egymás fölé. Ma itt, holnap ott kíséreltet fejedelmi gyilkolást. Járványyá kezd ma már válni. Helyes dolog-e, hogy engedhessék tovább fejlődése? Azok, kik nek a hatalom kezökben van, segítséget a dolgon. Nem arra törekedjenek az uralkodók, hogy e kitérőseket zsarnoki törvények által elfojtják, hanem úgy vezessék a kormányzatot, hogy az a kor uralkozó eszméjének megfeleljen. Ha az uralkozó veszik kezökbe a nép sorsának jobfordításának munkájában a vezérséget, meg fog ellenük törni orgyilkok, nem fog tők üldözött lenni.

Ha nem arra szövetkeznek, hogy a nép jólétét előmozdítani törekvők kitérőseket, hanem arra, hogy azokat semmizeljék meg, kik annak ellene vannak: akkor nyugodtabban hajthatják le a fejüket a pusztán mint most megerősített váraikban.

Szomorú és gyalázatos bélyegét nyoma XIX dik századra az orgyilkosok hada E bélyegét a fejedelmek türelhetik le, az által, hogy nemcsak megértik a kor szarvát de annak értelmében is járnak el.

Az eszlári bűntett.

A dadai hullán talált ruhákat tegnap vizsgálták meg hivatalosan a budapesti törvényszék által kiküldött szakértők: dr. Glück Ignác törvényszéki orvos és Belki János a törvényszéki orvostanára. Véleményt ma még nem nyilatkoztattak, ez csak a ruhán talált foltok beható vizsgálata alapján lesz lehetséges. — A törvényszék nem teljesítette dr. Glück törvényszéki orvos ama kérelmét, hogy — mert maga is zsidó — ez ügyben eljárástól mentse fel.

Tiszaeszlárról az október 21-dikéről a Magyar Államok: A tiszaeszlári híres büntügyi vizsgálat ma befejeztetett, Bary vizsgáló tegnap, október 20-án és ma 21 én reg-

lárda a kezek! ... nézze meg ön az enyimeket!” — És Marat orra elé tartotta egy párját azon fehér és vastag, erős tenyereknél, melyeket a nép, igazságos és festői nyelven ürülapoczkáknak nevez.

Bármily csekélyre becslő volt is Marat a természetes előnyöket illetőleg mégse tehetta, hogy ne esodálkozzék.

„Egészen véve, érdekeltél engemet Marat polgár,” — mondá Danton — „tudós vagy és szemlélődő. Én tehát tégedet ha akarod, úgy veszek, olybá tekintelek mint egy medvét, melyet a vásárosátor ajtaja előtt mutogatnak. Physikai megjelenésed előkészítendő a sokaság gyelmét. Nagy ünnepeken elfogod beszélni a közönségeknek Obinskyt és Obinska, mi egy telplomot állítunk a pikánsnak oltárt a tömlőcztartónak; de legelőbb is el kell hagynod ezen kis bódét, melyet elfoglalva tartasz; e hely nem méltó tehozzád és a cimér is rossz. Egy köztársasági, mint mi vagyunk, — Artois paripia istállójában lakik? Egy Fabricius nevű, a szolgáló személyzet fizetésének kimutatási könyvébe iktatva? — Egy orvos, ki Franciaországból amennyire csak lehet, vért akar kicsapolni, időközben lacetajára a hercegi lovak nyakerét szurkálja! Pfü!

— Mind az lealacsonyító!”

„Mind az lealacsonyító!”

„Mind az lealacsonyító!”

„Mind az lealacsonyító!”

„Mind az lealacsonyító!”

„Mind az lealacsonyító!”

(Folyt. köv.)

gol tartotta utolsó kosság ügyében. — da — nem jön ez sárnap vagy hétfőn székhez a vizsgálat vatalos működése dött büntügyben vég egész, mit a vizsgá lottunk.

Ha mégis sünk, hogy vizsgá nta Scharf Móricz pitására vonatkozó szetében tekszik; nuk, zsidók és ker csinálnak a dolgbe

Sőt mennyibe könyvi kivonat ki hiva, magunktól is Mint nyit titkot ha feltül, hogy a zsidog kulcsának kikutatás vizsgálatnak. Mire telen feljegyeznünk, dóság ismerve Sch

lomását, hogy a kumosi Eszter kivégez talének csökkenése, folása czéjából a zárszerkezetét ki s fel. Mit a bíróság mihamar észrevett, kulcs előadását kö meg.

Plet

Az egy zászó ralmas történet. Híre nevezetes kolbászról, retéről, Bikajáról st hogy minden város a Petőfi szobrán, — n ét nem vette Most még nevezetese háza legnagyobb kök tudja meggyászolni, sem a vesztesség hanem mert... az l obogó t k o l e s k o l l é g i u m .

A kollégium gy lát. Rosz nyelvek b oka van a gyászra. mindnyájunkkal, má övé... Nevezetesen, a falusi jejtőző nem mesnek avult katedra ez okból jó öreg! U sok vas kalap köz pörge kalapja.

Szinbázi rekiá

Lane” szinbázban je darabot adnak, me „Standard”-ban nap hirdetés olvasható: nézze meg „Pluck” mes nézze meg „Pl nyes nő nézze meg den megtört szív né Minden Don Juan né Minden erkölcsi férfi Minden gazember né Minden hazas ember Minden háziaszony n

— Minden iszások „Pluck”-ot. — A „Pluck”-ot. — Minde rabbi és siek nézze den férfi, asszony és „Pluck”-ot. — Minde katona és matröz né Gazdag, szegény, kol meg „Pluck”-ot!”

UJDONS

* Szobrot Ara nagy költő szobrara már az adakozások. Debreczen lakossága szivesen fogad, azokat juttatja, s az adakozás

„Debreczen” szer Tóth László . . . Szombati János . . .

* Arany kopo város hatósága a tegn ben elhatározta, hogy sójára ő is leteszi a k a tegnapi napon süp a város egyik kérés hogy annak nevében koszorút helyezzen az porójára.

eszmék, azért találkoznak lépten nyomon merénylőkkel.

Ha egyszer a szenvedélyek lángjai... Ha egyszer egy eszme a mártír... Ha egyszer egy eszme a mártír...

Emberies szép csel, kár orgyilkos... Emberies szép csel, kár orgyilkos... Emberies szép csel, kár orgyilkos...

Ha nem arra szövetkeznek, hogy a... Ha nem arra szövetkeznek, hogy a... Ha nem arra szövetkeznek, hogy a...

Ha nem arra szövetkeznek, hogy a... Ha nem arra szövetkeznek, hogy a... Ha nem arra szövetkeznek, hogy a...

Az eszlári büntett.

A dárai hullán talált rubákat tegnap... A dárai hullán talált rubákat tegnap... A dárai hullán talált rubákat tegnap...

Tiszta eszlári az odaráló... Tiszta eszlári az odaráló... Tiszta eszlári az odaráló...

A kezek... nézze meg ön az... A kezek... nézze meg ön az... A kezek... nézze meg ön az...

Marat orra elé tartotta egy párját... Marat orra elé tartotta egy párját... Marat orra elé tartotta egy párját...

Amint mi vagyunk, — Artois paripa... Amint mi vagyunk, — Artois paripa... Amint mi vagyunk, — Artois paripa...

Az eszlári büntett... Az eszlári büntett... Az eszlári büntett...

(Folyt. köv.)

gel tartotta utolsó vizsgálatát a zsidó... gel tartotta utolsó vizsgálatát a zsidó... gel tartotta utolsó vizsgálatát a zsidó...

Ha mégis sikerült annyit megtud... Ha mégis sikerült annyit megtud... Ha mégis sikerült annyit megtud...

Söt mennyiben egy hivatalos anya... Söt mennyiben egy hivatalos anya... Söt mennyiben egy hivatalos anya...

Az egy zászló. Regényes cím, s... Az egy zászló. Regényes cím, s... Az egy zászló. Regényes cím, s...

Pletykák.

Az egy zászló. Regényes cím, s... Az egy zászló. Regényes cím, s... Az egy zászló. Regényes cím, s...

A kollégium gyászolja Arany halál... A kollégium gyászolja Arany halál... A kollégium gyászolja Arany halál...

Szinházi rekiám. A londoni „Drury... Szinházi rekiám. A londoni „Drury... Szinházi rekiám. A londoni „Drury...

UJDONSÁGOK.

Szobrot Arany Jánosnak! A nagy... Szobrot Arany Jánosnak! A nagy... Szobrot Arany Jánosnak! A nagy...

Arany koporsójára. Debreczen... Arany koporsójára. Debreczen... Arany koporsójára. Debreczen...

(Folyt. köv.)

* Kukoricza fillokszéra. Most, midőn... * Kukoricza fillokszéra. Most, midőn... * Kukoricza fillokszéra. Most, midőn...

* Zene-estély. Ma szerdán október... * Zene-estély. Ma szerdán október... * Zene-estély. Ma szerdán október...

* A huszár mától kezdve egy héti... * A huszár mától kezdve egy héti... * A huszár mától kezdve egy héti...

* Elragadt fogat. Tegnap délelőtt... * Elragadt fogat. Tegnap délelőtt... * Elragadt fogat. Tegnap délelőtt...

* Verekedésből halál. Váci Miklós... * Verekedésből halál. Váci Miklós... * Verekedésből halál. Váci Miklós...

* Szerencsétlenség. A zsvársárban... * Szerencsétlenség. A zsvársárban... * Szerencsétlenség. A zsvársárban...

* Táviratfeladási lapok díja. A köz... * Táviratfeladási lapok díja. A köz... * Táviratfeladási lapok díja. A köz...

* Hó Temesváron. Tegnap délelőtt... * Hó Temesváron. Tegnap délelőtt... * Hó Temesváron. Tegnap délelőtt...

* Az eszlári bűnyű. Scharf Mór... * Az eszlári bűnyű. Scharf Mór... * Az eszlári bűnyű. Scharf Mór...

* Ahol nincsen zsidó. A fehértem... * Ahol nincsen zsidó. A fehértem... * Ahol nincsen zsidó. A fehértem...

* Mutatvány a „Magyarország” cím... * Mutatvány a „Magyarország” cím... * Mutatvány a „Magyarország” cím...

* Mutatvány a „Magyarország” cím... * Mutatvány a „Magyarország” cím... * Mutatvány a „Magyarország” cím...

* Pestis. Lengyel lapok értesülése... * Pestis. Lengyel lapok értesülése... * Pestis. Lengyel lapok értesülése...

Irodalmi és művészeti hírek.

× Az „Ország-Világ” III-ik fizete... × Az „Ország-Világ” III-ik fizete... × Az „Ország-Világ” III-ik fizete...

Csarnok.

Hunyák Pál.*

Irta: Mikszáth Kálmán. Ha jól emlékszem... Irta: Mikszáth Kálmán. Ha jól emlékszem... Irta: Mikszáth Kálmán. Ha jól emlékszem...

Bizony ma is jobb volna a dohány... Bizony ma is jobb volna a dohány... Bizony ma is jobb volna a dohány...

Nekik is az fájt a mi nekünk, po... Nekik is az fájt a mi nekünk, po... Nekik is az fájt a mi nekünk, po...

Van egy hangzatos „tót himnusz”,... Van egy hangzatos „tót himnusz”,... Van egy hangzatos „tót himnusz”,...

A hymnusnak tetszős dallama van... A hymnusnak tetszős dallama van... A hymnusnak tetszős dallama van...

De ez még nem minden, panaszkod... De ez még nem minden, panaszkod... De ez még nem minden, panaszkod...

Mert megtanulják ugyan, mint a ho... Mert megtanulják ugyan, mint a ho... Mert megtanulják ugyan, mint a ho...

Az agítátoroknak nagy seítségére... Az agítátoroknak nagy seítségére... Az agítátoroknak nagy seítségére...

(Folyt. köv.)

Az agítátoroknak nagy seítségére... Az agítátoroknak nagy seítségére... Az agítátoroknak nagy seítségére...

Hanem hát még az agítátoroknál is... Hanem hát még az agítátoroknál is... Hanem hát még az agítátoroknál is...

VASUT.

Table with 2 columns: Station (N.-Várad, Szatmár, Kassa) and departure times (d. e., d. u.).

Terményárak a debreczeni piacon.

Table with 3 columns: Grain type (Buzza, Kétszeres, Rozs, Arpa, Zab, Tengeri, Köles) and prices (felső, közép, alsó).

Az értéktözsdeéről.

Table with 2 columns: Gold type (Cs. k. arany, frankos arany) and prices (vert., kör.).

DEBRECZENI SZINHÁZ.

Csütörtök, okt. 26-án

Petaud király

udvara. Operette, 3 felv.

Szabó József, felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Advertisement for MATTONI-FÉLE GISSHÜBLER SAVANYU-KÚT, including text about the product and contact information.

